ขั้นตอนและวิธีการในการดำเนินการทางวินัย

นำเสนอเมื่อ : 22 ม.ค. 2558

สวัสดีค่ะ
เพื่อนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกท่าน ในฉบับที่ผ่านๆ มา
ได้พูดคุยกับท่านเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาที่กระทำผิดวินัย หากละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ ถือว่าท่านกระทำผิดวินัย ตามมาตรา 95
แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547

ดิฉันขอเรียนว่า ที่ผ่านๆ มา
ยังมีบ้างท่านดำเนินการไม่ถูกต้องตามขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนด
จึงอยากเรียนย้ำหรือทบทวนว่า
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดขั้นตอนและวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยและการพิจารณาโทษ ดังนี้

1) การสืบสวน คือ กระบวนการเบื้องต้นเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริง
ว่ากรณีที่มีการกล่าวหานั้นมีมูลเป็นความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าไม่มีมูลเป็นความผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาจึงจะยุติเรื่องได้ (มาตรา 95) แต่หากกรณีมีมูลเป็นความผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาก็จะต้องดำเนินการทางวินัยทันที
โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงหรืออย่างร้ายแรงแล้วแต่กรณีต่อไป (มาตรา 98)

2) การสอบสวน คือ การรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่มีการกล่าวหา
ในอันที่จะพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ถูกกล่าวหา
เพื่อให้การดำเนินการทางวินัยเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม

3) การพิจารณาความผิดและการกำหนดโทษ คือ
การที่ผู้มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยในกรณีใดตามมาตราใด
สมควรลงโทษในสถานใด ใครเป็นผู้มีอำนาจในการสั่งลงโทษ และมีกฎหมายให้อำนาจในการลงโทษได้หรือไม่
ซึ่งเมื่อพิจารณาความผิดและกำหนดโทษแล้ว ผู้มีอำนาจสั่งโลงโทษก็จะสั่งลงโทษไปตามนั้น

4) การรายงานการดำเนินการทางวินัย (กรณีที่ผู้ถูกลงโทษไม่อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ) คือ
กระบวนการต่อเนื่องจากการพิจารณาความผิดและการกำหนดโทษ
เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปหรือองค์กรผู้มีอำนาจพิจารณาทบทวนและตรวจสอบการใช้อำนาจ
ตลอดจนดุลพินิจในการลงโทษของผู้บังคับบัญชาว่าถูกต้องเหมาะสมหรือไม่เพียงใด
โดยมีอำนาจเปลี่ยนแปลงการลงโทษ ทั้งการปรับบทความผิดและระดับโทษให้เบาลงหรือหนักขึ้นได้

ในครั้งนี้ขอยกตัวอย่างกรณีที่ผู้มีอำนาจตามมาตรา 53
สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงสอบสวนแล้วเห็นว่า
เรื่องที่สอบสวนนั้น พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเพียงความผิดวินัยไม่ร้ายแรง
และผู้บังคับบัญชาผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นชอบตามที่กรรมการสอบสวนเสนอ
กรณีนี้ยังมีผู้บังคับบัญชาบางท่านดำเนินการไม่ถูกต้องตามขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนด โดยสั่งผิดหลงให้เสนอ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณา มีมติแล้วจึงสั่งลงโทษ ซึ่งไม่ถูกต้องนะคะ
ที่ถูกต้องคือ หากผู้บังคับบัญชาผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนว่าเป็นโทษวินัยไม่ร้ายแรง
ท่านต้องสั่งลงโทษตามอำนาจของท่านตามมาตรา 100 วรรคหนึ่ง ประกอบกับกฎ ก.ค.ศ.
ว่าด้วยอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน พ.ศ.2549 เสียก่อน
แล้วจึงรายงานการลงโทษไปยัง อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา และ ก.ค.ศ.ตามลำดับ (มาตร 104 (2))
แต่ถ้าท่านเห็นต่างกับคณะกรรมการสอบสวน โดยเห็นว่าเป็นโทษวินัยอย่างร้ายแรง
ซึ่งจะต้องลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ท่านจะต้องดำเนินการตามมาตรา 100 วรรคสี่ (2) โดยสั่งการให้นำเสนอ
อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาของผู้ถูกกล่าวหาพิจารณามีมติเสียก่อน แล้วจึงสั่งลงโทษตามนัยมติ
อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าว แล้วรายงานโทษไปยัง ก.ค.ศ. ตามมาตรา 104 (2) ต่อไป
เรื่องที่นำมาคุยกันในวันนี้ หวังว่าจะเป็นประโยชน์แก่เพื่อนครูบ้างนะคะ แล้วพบกันใหม่วันจันทร์หน้าค่ะ

ศิริพร กิจเกื้อกูล

เลขาธิการ ก.ค.ศ.